

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Titulus XV. De Sagittariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](#)

tentia, tum quia sic expressè precipit Rituale Romanum, iussu Pauli V. editum, *Rubrica de exequis*, hinc verbis: *Negatur ecclesiastica sepulchra decedentibus in duello, etiam si ante obitum dederint signa penitentia. Secus est de decedentibus priùs post unum alterius uive diem, Dian. p. 11. tr. 6. resol. 26. v. duellum. Caraffa de duello, tr. 2. f. 3. q. 19. n. 9. Portel. & alii citati à Reiffenst. l. c. eò quòd, licet talis ex duello decedat, non tamen censetur decedere in duello.*

Quæst. 274. Quæ pœnae specialiter statutæ Clericis duellantibus?

R Esp. Clerico tam provocanti ad duelum, quam oblatum acceptanti præter pœnas communes illi cum Laicis duellantibus, excepta forti privatione sepulturæ ecclesiastice, statuitur depositio ab officio & beneficio, per c. 1. b. t. quod ipsum tamen non intelligendum de rigorosè & propriè dicta depositione, (utpote in qua Episcopus nunquam potest, Papa non nisi rarissimè solet dispensare, & tamen in cit. c. dicitur, Episcopum posse cum eo

dispensare) sed de suspensione, imò nec ipso jure suspensus, sed per sententiam suspendendus, cùm cit. c. dicatur esse deponendus, Suar. de cens. d. 31. f. 4. n. 48. Sanch. L. 2. mor. c. 29. n. 18. Pith. b. t. n. 5. neque hæc pœna incurrit propter solam provocationem aut acceptancem, sed requiritur, ut ad realem pugnam sit deuentum, Suar. Sanch. Pith. II. cit. Arg. cit. c. 1. ubi dicitur: *Sive vitor, sive vietus fuerit. Neque etiam deponendus aut suspendendus, si pugnaverit coactus ob necessariam sui defensionem, cùm etiam licitum sit illi suum aggressorem occidere, quod ipsum Pith. l. c. cum Abb. in cit. c. not. 2. quid ad duelum offerendum & acceptandum, extendit ad necessitatem, et si ea absolutè sit evitabilis. Potest quoque Episcopus juxta cit. c. in dictis pœnis dispensare cum Clerico duellante, (intellige propriâ manu, vel per substitutum sibi) modò ex duello subsecuta non fuerit mors, aut membrorum mutilatio, quia tunc incurrit irregularitas, ut constat ex c. 2. b. t. in qua solus Papa dispensare potest.*

TITULUS XV.

De Sagittariis.

Quæst. 275. Quinam intelligentur hic nomine Sagittariorum, & quid jura circa illos statuant?

I. Esp. Ad primum: Per Sagittarios & Ballistarios hic intelliguntur, qui in sagittis jaculandis ex arcubus (intelligi videatur unâ vice pluribus) vel ex ballistis seu catapultis, (quarum olim frequens usus erat) saxis, quibus hodie sumpta sunt tormenta bellica & mortaria, ad ejaculandos globos ferreos, aut pilas lapideas gravioris ponderis, pro dejiciendis mænibus, aut sternendis hostium agminibus in acie constitutis) peritiam seu artem exercent, ut cum Gonzal. in c. unic. b. t. n. 3. AA. alti. 2. Resp. Ad secundum: Exercitum seu professionem hujus artis mortiferæ & odibilis, ut vocata cit. c. unic. quia multiplicatis unâ vice homicidiis caufam præbere solet, quamvis videatur universaliter prohibitum, cit. c. probabilius tamen cen-

serur ab AA. non nisi contra Christianos & Catholicos pro Saracenis, aliisque infidelibus prohibitum sub anathemate per sententiam infligendo, quemadmodum sub eadem pœna, ipso jure tamen lata, & sedi Apostolica reservata prohibentur, ad infideles arma deferti, per c. ita quorundam. & t. quod olim de Judeis. & ita tenent Gonz. n. 4. Barbo. n. 3. Pith. & alii. h. t. non prohiberi verò Catholicis in bello justo contra Catholicos, docent cum Gl. in cit. c. v. artem. Barb. Honor. & plerique alii, & constat quotidiana praxi, & ea ratione, quod nihil referat, quibuscumque armis & modo (puta aperte vel ex insidiis) justum bellum gerens pugnet, modò Sagittarii vel Ballistarii in exercitu non adhibeant incantationes, superstitiones, aliisque artes, ad certius, fortius aut longius hosti nocendum, quod præcipue caverit cit. c. opinantur Barb. ibi num. 2. & apud Wiestn. ibid. n. 3. *Deltio de inquisit. magic. L. 3. c. 1. q. 5. f. 4.*

TITULUS XVI.

De Adulterio & Stupro.

CAPUT I.

De Adulterio.

Quæst. 276. Adulterium impropiè & propriè quid sit & quotuplex?

I. Esp. Primò: Impropriè tale & largius sumendo est omnis copula carnalis extra statum matrimonii habita, *Can. nemo. 32. q. 4. unde Leg. Julia. Adulterium & stuprum promiscuè sumuntur, L. imer stuprum. ff. de V. S. Propriè verò Adulterium, quasi ad alienum thorum accessio, ut Holt. in sum. b. t. n. 1. Sylv. v. adulterium. n. 1. definiti potest; R. P. Lenz. Jur. Can. Lib. V.*

quod sit carnalis ad alienam vi conjugii non suam accessio, cùmque ea conjunctio, quâ fides & thoros conjugalis violatur. Unde malitia duplē continet, unam luxuriaz, quia est concubitus viri cum feminâ extra conjugium, alteram injustitiaz, quia est concubitus cum conjugi alieno vel aliena, D. Thom. 2. 2. q. 154. a. 8. Azor. p. 3. inf. c. 7. in pr. cum communi; quæ posterior malitia non tollitur per consentum alterius conjugis, cum adhuc inferatur injuria Deo Authori naturæ, qui vinculo indissolubili utrumque conjugem sibi invicem astrin-